

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของ
เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม
PUBLIC OPINION ON SOLID WASTE MANAGEMENT OF NAWA SUB-DISTRICT
MUNICIPALITY, NAWA DISTRICT NAKHONPHANOM PROVINCE

15

บพิศ นาโควงศ์*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม และ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลนาหว้า ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 384 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test (Independent Samples t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way – ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะใช้การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{x} = 3.73$)
2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล สามารถสรุปผลได้ดังนี้
 - 2.1 จำแนกตามคุณลักษณะด้านเพศและด้านสถานภาพ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 2.2 จำแนกตามคุณลักษณะด้านอายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน และด้านอาชีพ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 - 2.3 จำแนกตามคุณลักษณะด้านระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความ คิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

* นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ABSTRACT

The objectives of this study were: 1) to investigate a degree of public opinion on solid waste management of Nawa Sub-district Municipality, Nawa district, NakhonPhanom province, and 2) to compare public opinion on solid waste management of Nawa Sub-district Municipality, Nawa district, NakhonPhanom province based on personal background. A sample used in study was 383 people whose age was 18 years or over, whoresided in the Nawa Sub-district Municipality area. The sample size was determined using Taro Yamane's formula. The instrument used in data collection for study was a questionnaire. Statistics used to analyze data were percentage, mean, standard deviation, t-test (Independent Samples) and one-way ANOVA. In case a significant difference between the means was found, the LSD test would be used for a pairwise comparison.

The findings disclosed as follows:

1. The people had opinion on solid waste management of Nawa Sub-district Municipality as a whole at high level (mean = 3.73).
2. The comparison of public opinion on solid waste management of Nawa Sub-district Municipality as classified by personal background can be concluded as follows:
 - 2.1 As classified by sex and status, it was found that the people had a significantly different opinion on solid waste management of Nawa Sub-district Municipality at the .05 level.
 - 2.2 As classified by age, income per month, length of time living in the community, and occupation, it was found that the people had a significant difference in opinion on solid waste management of Nawa Sub-district Municipality at the .01 level.
 - 2.3 As classified by educational attainment, it was found that the people had no different opinion on solid waste management of Nawa sub-district Municipality as a whole and each aspect.

บทนำ

ในอดีตที่ผ่านมานโยบายการพัฒนาประเทศ ให้ความสำคัญกับการพัฒนา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) เพิ่มขึ้น มีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น รวมถึงการดึงดูดเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศให้มากที่สุด ซึ่งจากการกำหนดนโยบายดังกล่าว มีผลให้เกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ เช่น การส่งเสริมการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การสร้างแหล่งพลังงาน การพัฒนาระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ โดยได้เปลี่ยนจากลักษณะของประเทศเกษตรกรรมที่เคยมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีสภาพแวดล้อมที่ดี เป็นประเทศอุตสาหกรรมที่เปิดโอกาสให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างฟุ่มเฟือย รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพชนบทเป็นชุมชนเมืองที่นำไปสู่ความทันสมัย (Modernization) ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยขาดแผนการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างเพียงพอและการฟื้นฟูทรัพยากรสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีที่มีมากเกินไปจนขัดจำกัด ทั้งภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม โดยขาดแผนการควบคุมเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ก่อให้เกิดปัญหามลพิษทั้งทางน้ำ อากาศ เสียง ขยะมูลฝอย การตกค้างของสารเคมีและกากของเสีย และที่สำคัญที่สุด คือ คุณภาพสิ่งแวดล้อมถูกรบกวนทำลายหรือเปลี่ยนแปลง ความสมดุล แล้วสภาพทรัพยากรธรรมชาติบางประเภทก็ไม่สามารถฟื้นฟูให้เหมือนเดิมได้ ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นดังกล่าวก่อให้เกิดปรากฏการณ์ (Overshoot) ซึ่งหมายถึงขีดจำกัดในการรองรับได้จากผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม (ทวีศักดิ์ ศรีบุรี. 2541 : 9)

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมทำให้รัฐบาลต้องหาแนวทางการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยได้กำหนดเป็นพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พุทธศักราช 2518 ขึ้นเป็นครั้งแรกและปรับเปลี่ยนแก้ไขแนวทางการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ 2540 เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งจากเดิมรัฐเป็นฝ่ายผูกขาดในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาประเทศ ทำให้ทิศทางการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากนัก เปลี่ยนเป็นรัฐมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการริเริ่มโครงการ การรับรู้ข้อมูล การวางแผนและการดำเนินการในการจัดการสิ่งแวดล้อม (อิทธิพล ราชเกียรติกร. 2546 : 49)

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง แผนปฏิรูประบบราชการ พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลรวมทั้งมีส่วนร่วมในการส่งเสริมบำรุงรักษาและคุ้มครองคุณภาพของสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดการะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2545 : 8)

จากแนวนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าความสำคัญที่มีต่อสิ่งแวดล้อมดังนั้นในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมนี้จะต้องเริ่มจากการปลูกฝังแนวคิดความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมที่ดีในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชนในระดับท้องถิ่น การที่ทราบว่าจะมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรม ที่ไม่พึงประสงค์บ้างย่อมทำให้สามารถหามาตรการที่จะควบคุมพฤติกรรมของประชาชนได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น (สมศรี คังจันทรานนท์. 2552 : 4)

ปัจจุบันเทศบาลตำบลนาหว้าอำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม เป็นเทศบาลที่มีลักษณะเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและย่านการค้าอยู่ร่วมกันในชุมชนเป็นชุมชนหนึ่งที่มีการขยายตัวของชุมชน มีการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีทำให้พฤติกรรมบริโภคต่างๆ ในการดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับขยะมูลฝอย และปัญหาน้ำเสีย เช่นเดียวกับชุมชนในเขตเมือง (สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดนครพนม. 2554 : 46)

ด้วยเหตุและผลความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้นดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ซึ่งจะทำให้ทราบพฤติกรรมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยเพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้มาเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่รับผิดชอบใช้ประกอบการวางแผนในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ซึ่งเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในระยะยาวต่อไป

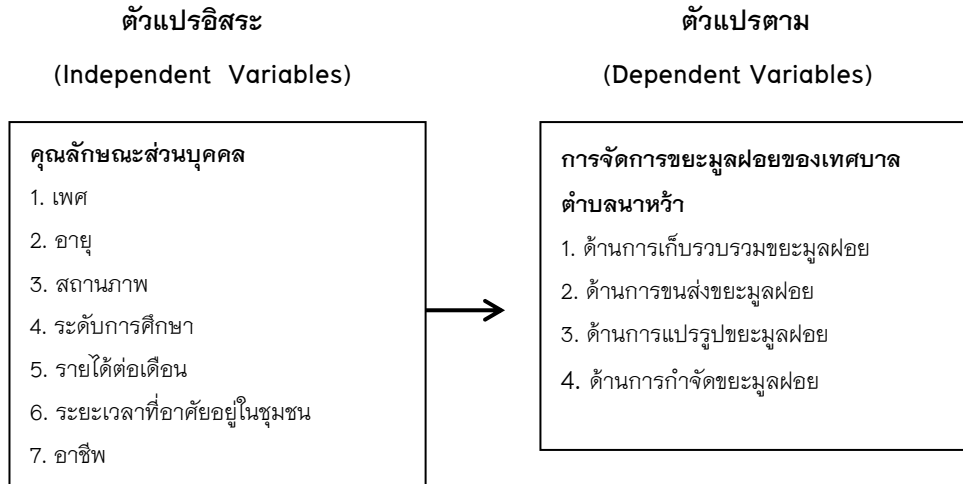
ความมุ่งหมายของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอโนนหว่า จังหวัดนครพนม” ผู้วิจัยได้นำเสนอกรอบแนวคิดของการวิจัย ไว้ดังนี้ (ปรีดา แยมเจริญวงศ์. 2531 : 13-14)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 45) จากประชากรภายในเขตเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอโนนหว่า จังหวัดนครพนม ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปจำนวน 9,911 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) (วาริเพ็งสวัสดิ์. 2551 : 192) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 384 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามโดยมีเนื้อหา ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอโนนหว่า

จังหวัดนครพนม ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอโนนหว่า จังหวัดนครพนม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูลของแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม จำนวน 384 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 พร้อมหนังสืออนุญาตให้จัดเก็บข้อมูล เพื่อนำไปขอความอนุเคราะห์จากนายกเทศมนตรีตำบลนาหว้า อำเภอโนนหว่า จังหวัดนครพนม ด้วยตนเองและได้กำหนดวันที่ผู้วิจัยจะกลับมารับแบบสอบถามกลับคืน

3. การจัดการข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูล ใส่รหัสข้อมูลในแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างคือข้อมูล ลงในโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ค่าสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ อำนาจจำแนกของแบบสอบถามใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติการทดสอบค่าที่ t -test (Independent sample t -test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน (Independent Samples) และสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว F-test (One-way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกันระหว่างค่าเฉลี่ยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการเปรียบเทียบโดยใช้วิธี LSD

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 58.1 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 55.7 สถานภาพโสด จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 62.0 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 225 คน คิดเป็น ร้อยละ 58.6 และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 3.73$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.63-3.84 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการกำจัดขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.84$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการขนส่งขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.75$) อยู่ในระดับมาก ด้านการแปรรูปขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.71$) อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.63$) อยู่ในระดับมาก โดยสามารถสรุปผลในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

2.1 ด้านการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.35-3.81 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ จุดตั้งวาง ถังขยะมีความเหมาะสมและไม่ก่อความรบกวนให้แก่ประชาชนผู้อยู่อาศัย ($\bar{X} = 3.81$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดให้มีหน่วยเคลื่อนที่เร็วในการเก็บขยะบริเวณโดยรอบเทศบาล และเทศบาลมีการล้างทำความสะอาดถังขยะเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.68$) อยู่ในระดับมาก เทศบาลจัดให้มีถังขยะเพื่อคัดแยกขยะ เช่น ขยะทั่วไป และขยะที่เป็นอันตราย ($\bar{X} = 3.66$) อยู่ในระดับมาก เทศบาลสามารถ จัดพนักงานกวาดขยะประจำจุดสำคัญของเทศบาลได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.65$) อยู่ในระดับมาก การเก็บรวบรวมขยะของเทศบาลมีความเรียบร้อยไม่มีขยะตกค้างบริเวณจุดตั้งวางถังขยะ ($\bar{X} = 3.64$) อยู่ในระดับมาก จัดให้มีถังขยะอย่างเพียงพอและมีสภาพ

พร้อมใช้งานที่ได้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.58$) อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทศบาลสามารถเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยได้เป็นประจำทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.35$) อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านการขนส่งขยะมูลฝอย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67–3.84 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รถยนต์ที่เทศบาลใช้ในการเก็บและขนส่งขยะมีความเหมาะสมทั้งในด้านขนาดและสภาพรถยนต์ ($\bar{X} = 3.84$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีการจัดแบ่งเส้นทางเก็บขนขยะมูลฝอยตามถนนเส้นทางหลักในเขตเทศบาลอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.78$) อยู่ในระดับมาก การเก็บและการขนส่งขยะไปยังสถานที่กำจัดสามารถดำเนินการได้ทันเวลาและไม่มีขยะตกค้าง ($\bar{X} = 3.75$) อยู่ในระดับมาก รถยนต์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมีจำนวนเพียงพอ รถยนต์ขนส่งขยะมูลฝอยของเทศบาลสร้างปัญหากลิ่นรบกวนน้อย การขนส่งขยะมูลฝอยของเทศบาลไม่ทำให้เกิดขยะตกหล่นระหว่างเส้นทางการขนส่ง และมีการควบคุมและป้องกันระบบการขนส่งเกี่ยวกับขยะอันตรายเพื่อให้เกิดความปลอดภัยขณะทำการขนส่งไปยังสถานที่กำจัดของเทศบาล ($\bar{X} = 3.74$) อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการจัดการในเรื่องของพนักงานขนส่งขยะที่เพียงพอและมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.67$) อยู่ในระดับมาก

2.3 ด้านการแปรรูปขยะมูลฝอย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.57–3.90 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การรณรงค์ให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนนำมาทิ้งลงถังขยะ ($\bar{X} = 3.90$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การส่งเสริมการนำขยะบางประเภทกลับมาใช้ซ้ำ เช่น ถูพลาสติก ขวดแก้ว ขวดพลาสติก ($\bar{X} = 3.89$) อยู่ในระดับมาก พัฒนาและส่งเสริมถ่ายทอดความรู้สู่เด็กนักเรียนและโรงเรียนในชุมชนเกี่ยวกับการแปรรูปขยะ ($\bar{X} = 3.71$) อยู่ในระดับมาก การจัดตั้งกลุ่มรับซื้อของเก่าและศูนย์วัสดุรีไซเคิลของเทศบาลมีความเหมาะสม และการส่งเสริมการนำขยะเปียกกลับมาใช้ประโยชน์ในภาคเกษตรกรรม เช่น ปุ๋ยหมักชีวภาพ น้ำหมักชีวภาพ อีเอ็ม ($\bar{X} = 3.67$) อยู่ในระดับมาก จัดให้มีการพัฒนาในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปรรูปขยะมูลฝอยให้แก่ประชาชน ($\bar{X} = 3.66$) อยู่ในระดับมากการนำเศษผัก/ผลไม้ มาหมักทำน้ำจุลินทรีย์อีเอ็ม เพื่อใช้สำหรับล้างถนน ท่อระบายน้ำของเทศบาล ($\bar{X} = 3.62$) อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ จัดใหม่วิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้ในด้านการแปรรูปขยะแก่ประชาชนในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.57$) อยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านการกำจัดขยะมูลฝอย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.63–3.95 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ บริเวณ ที่กำจัดขยะมีความปลอดภัยไม่เป็นแหล่งอาหาร แหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค เช่น แมลงวัน ยุง และแมลงสาบ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.95$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยอยู่นอกเขตเทศบาลและทำให้ไม่เกิดผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม และมีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนก่อนจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะของเทศบาล ($\bar{X} = 3.92$) อยู่ในระดับมาก เทศบาลจัดให้มีพนักงานคัดแยกขยะที่ศูนย์กำจัดขยะเพื่อนำขยะบางส่วนกลับมาใช้ใหม่ ($\bar{X} = 3.91$) อยู่ในระดับมาก การกำจัดขยะมูลฝอยด้วยวิธีฝังกลบของเทศบาลไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.84$) อยู่ในระดับมาก มีการตรวจสอบศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลอย่างสม่ำเสมอเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบแก่ประชาชนภายในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.80$) อยู่ในระดับมาก จัดให้มีผู้เชี่ยวชาญในด้านการกำจัดขยะมูลฝอยและขยะอันตรายอย่างถูกวิธี ($\bar{X} = 3.74$) อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการป้องกันไม่ให้เกิดการปนเปื้อนแก่แหล่งน้ำและพื้นดินภายในชุมชน ($\bar{X} = 3.63$) อยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

3.1 จำแนกตามคุณลักษณะด้านเพศ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย

3.2 จำแนกตามคุณลักษณะด้านอายุ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 จำแนกตามคุณลักษณะด้านสถานภาพ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย

3.4 จำแนกตามคุณลักษณะด้านระดับการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของประชาชน ต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

3.5 จำแนกตามคุณลักษณะด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในภาพรวม และรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.6 จำแนกตามคุณลักษณะด้านระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.7 จำแนกตามคุณลักษณะด้านอาชีพ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ควรส่งเสริมด้านการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย ดังนี้
ควรจัดให้มีถังขยะอย่างเพียงพอและมีสภาพพร้อมใช้งานที่ดีอยู่เสมอควรเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยได้เป็นประจำทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ

1.2 เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ควรส่งเสริมด้านการแปรรูปขยะมูลฝอย ดังนี้
ควรมีการนำเศษผัก/ผลไม้ มาหมักทำน้ำจุลินทรีย์อีเอ็มเพื่อใช้สำหรับล้างถนน ท่อระบายน้ำของเทศบาลและส่งเสริมการนำขยะเปียกกลับมาใช้ประโยชน์ในภาคเกษตรกรรม เช่น ปุ๋ยหมักชีวภาพ น้ำหมักชีวภาพ อีเอ็ม ควรมีการจัดตั้งกลุ่มรับซื้อของเก่าและศูนย์วัสดุรีไซเคิลของเทศบาลมีความเหมาะสม ควรจัดใหม่วิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในด้านการแปรรูปขยะแก่ประชาชนในท้องถิ่น และจัดให้มีการพัฒนาในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแปรรูปขยะมูลฝอยให้แก่ประชาชน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาในด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการได้รับความสะดวกในการจัดเก็บขยะมูลฝอย รวมถึงความถี่ของการได้รับการบริการ เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2.2 ควรทำการศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยโดยเปรียบเทียบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ :

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2545.

ทวีศักดิ์ ศรีบุรี. สิ่งแวดล้อมกับเศรษฐกิจสังคมและการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.

ปรีดา แยมเจริญวงศ์. การจัดการขยะมูลฝอย. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2531.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2551.

สมศรี คังขันธ์ทรานนท์. แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. การศึกษาอิสระ ปร.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552.

สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครพนม. ผังเมืองจังหวัดนครพนม. นครพนม : สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดนครพนม, 2554.

อิทธิพล ราศรีเกรียงไกร. มลพิษทางทัศนียภาพ. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546.